

Diari d'Andorra

La tribuna

Per què continua obert el parc d'animals? Econòmicament és una inversió ruïnosa, èticament no té cap justificació, i els darrers fets demostren que la gestió que se'n fa és inadmissible

Actualitzada 26/06/2017 a les 20:24

Amics de la Rabassa

Des del grup Amics de la Rabassa no podem deixar d'expressar la nostra indignació, no sols per l'abatiment de l'os Torb, sinó també per la vergonya que suposa tenir un parc d'animals d'aquestes característiques a Andorra.

Els animals en captivitat exhibits a Naturlandia són un trist espectacle que avui en dia –a més d'anacrònic– és contrari al més elemental concepte de benestar animal. Els ossos, els llops, les daines, els cabirols, etc., són animals, molts d'ells corredors, que necessiten viure en llibertat en grans espais i habitatges ben diferents dels que ofereix Naturlandia. Cap raó pot justificar la seva captivitat, ni a la Rabassa, ni a cap altre lloc.

Fa poc temps es va celebrar la notícia del naixement de dos cadells d'os a Naturlandia. Dos

animals condemnats a la captivitat de per vida, que per un d'ells s'ha acabat a trets.

Per què continua obert aquest parc d'animals? Econòmicament és una inversió ruïnosa, èticament no té cap justificació, i els darrers fets mostren que la gestió que se'n fa és inadmissible. Recordem també el cavall mort d'inanició. No tornarà a passar, es va dir llavors....

Que el parc d'animals serveixi d'espectacle per als infants de les escoles, casals d'estiu etc., és un mal exemple i contrari a tot projecte pedagògic que pretengui educar els infants en el respecte dels éssers vius.

Malauradament, any darrere any ha quedat demostrat que es tracta d'un projecte desfasat i inviable en la seva globalitat, tant des del punt de vista econòmic com de sostenibilitat mediambiental.

No comentarem aquí les circumstàncies penoses que han determinat la mort a trets d'un os en un espai teòricament destinat a la protecció dels animals, ni el perquè han estat possible les falles de seguretat que han permès que s'escapés del seu tancat, ni perquè les bales han estat més ràpides que els dards anestèsics. Simplement, i una vegada més, constatem que per totes les raons exposades, ja fa massa temps que aquest parc d'animals hauria d'estar tancat.

Els Amics de la Rabassa portem des de l'any 2008 lluitant en contra l'obertura de Naturlandia i de tot el que suposa un parc d'aquestes característiques, però ha estat un clam en el desert, quedant demostrat que l'oposició de totes les persones integrants i simpatitzants d'Amics de la Rabassa, no ha servit per a res.

No direm aquí allò de "nosaltres ja ho havíem dit". Per no repetir-nos us remetem a la nostra darrera publicació La Rabassa: Crònica d'un despropòsit que podeu trobar a la pàgina web: www.amicsdelarabassa.org.

La nostra posició, des del primer moment fins avui, no ha estat de desfer tot el que es feia, sinó d'oferir alternatives més assenyades i menys agressives al medi, però mai acceptades. Des del consolat del Sr. Pintat, que va ser quan es va començar tot aquest despropòsit, fins avui, malgrat la nostra lluita, Naturlandia ha anat de mal en pitjor.

Avui dia el comú de Sant Julià és el més endeutat d'Andorra. S'ha presentat a l'opinió pública uns comptes qüestionats pel Tribunal de Comptes. Naturlandia és un forat sense fons per a l'economia comunal. Els canvis polítics sembla que tampoc han significat un canvi d'orientació

decisiu, i novament es perpetua una situació clarament inviable.

No podem deixar de parlar dels accidents esdevinguts al llarg dels anys. El Tobotronc, per exemple, n'ha sofert diversos, fins i tot alguns han acabat davant la justícia. Accidents a les tirolines del camp base per oblit d'estructures en ple recorregut. Ens preguntem, avui, qui són els responsables de tots aquests accidents? Doncs sembla que ningú en concret i tots en general. Falta de seriositat i rigorositat en el treball, manca de supervisió per part dels directius, dèficit en el manteniment de les instal·lacions, etc. etc. I ara, la mort d'un os pels trets de l'arma d'un dels vigilants.

Si llegim les manifestacions de la Sra. Sílvia Calvó, ministra de Medi Ambient, ens adonem que quasi res era correcte, que s'havien menystingut alegrement totes les mesures de seguretat. Qui són els responsables de tant desgavell? Camp Rabassa no té una junta directiva? Naturlandia no té una direcció? El comú de Sant Julià no té la capacitat de poder actuar davant tants despropòsits?

És necessari actuar de manera urgent:

En primer lloc, **tanquem el parc d'animals.**

En segon lloc, posem ordre en el personal i assumim responsabilitats.

En tercer lloc, revisem totes les mesures de seguretat del parc, no només les del sector dels animals.

En quart lloc, reflexionem molt seriosament sobre què ha aportat Naturlandia al país.

Ens adherim a la campanya de recollida de signatures pel tancament del parc que s'està realitzant per internet i avancem la nostra participació i adhesió a la plataforma Tanquem el parc d'animals formada per Laika, l'Apapma i ADN.

*Text col·lectiu firmat per:

Maria Teresa Cairat, Meritxell Fiter, Roser Font, Josep M. Goicoechea, Santiago Pijuan, Pili Pijoan, Anna Riberaygua i Marta Ribas.

{backbutton}